

**INKIJKVERSIE
SCRIPT**

Het Monster van Waarde

Komedie in twee bedrijven

door

ARIS BREMER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET MONSTER VAN WAARDE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ARIS BREMER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2008 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

KAS de GROOT - Onhandige hotelhouder, ca 35 jaar

INGE KOETSIER - Pittige serveerster, ca 22 jaar

BEP PARLEVLIEET - Stevige kokkin, ca 50 jaar

NORMA GLASBERGEN - Dominante amazone, ca 30 jaar

BERTUS de BRUIN - Dorpsfiguur, ca 55 jaar, ex van Bep

NIEK de BRUIN - Zoon van Bep en Bertus, ca 25 jaar

ALFINA BLANKEVOORT- Antropologe, ca 50 jaar, hotelgast

MIJCKE WAAIJER - Inhalige dorpsvrouw, ca 40 jaar

GOSKE WAAIJER - Jaloers dorpsmeisje, ca 20 jaar

TYMEN - Paparazzo, ca 35 jaar

PROFESSOR PI - Zeer bejaarde hoogleraar m/v

DECOR:

Het terras met tafeltjes en stoelen voor de monumentale witgepleisterde, maar wat verwaarloosde, gevel van wat eens het landhuis van de Heer van Waarde was en nu het plattelandshotel "Het Wapen van Waarde". Aan weerszijden wordt het terras afgeschermd met struiken, maar er is aan beide zijden langs de gevel een op- en afgang. In de gevel zien we in het midden de ruime entree met aan weerszijde een raamkozijn met luiken. Op een gevelbord boven de entree staat de naam van het hotel en daarboven een afbeelding van het Wapen van Waarde (zie bijgaande schets)

n.b. een ononderbroken streep links in de marge betekent dat de teksten daarnaast door elkaar geroepen dienen te worden

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

BEP zit aan een tafeltje met een krant, ze probeert een cryptogram op te lossen. Aan haar kleding is te zien dat ze kok is. BERTUS, slecht geschoren en gekleed, loopt wat onzeker langs de tafeltjes, tilt glaasjes op, ziet dat die helaas vrijwel leeg zijn, drinkt wat laatste druppels op, kijkt naar BEP, verzamelt moed, schraapt de keel:

BEP: Nee, Bertus.

BERTUS: Ik heb niks gevraagd.

BEP: Je was het wel van plan.

BERTUS: Wat was ik van plan?

BEP: Er weer om te vragen.

BERTUS: Ik ga jou er echt niet nog 'ns om vragen.

BEP: Mooi. *(korte stilte)* Bertus...

BERTUS: *(hoopvol)* Ja, Bep?

BEP: Luister: "In deze plaats voor vol aangezien." Waar denk je dan aan?

BERTUS: Waar ik altijd aan denk. *(in de deuropening staat INGE, haar handen zijn besmeurd met een witte massa)* Hallo Inge! Ik denk net, waar blijft onze Inge toch. Ik heb zin in...

BEP: *(kortaf)* Inge geeft je niets.

BERTUS: Jij hebt al héél lang hélemaal niks meer over mij te zeggen, Beppie Parlevliet.

BEP: Inge geeft jou niets!

INGE: Sorry, oom Bertus, maar ik kan u zo toch niets inschenken. *(toont hem haar handen)* Tante Bep, denkt u aan de preitaart.

BEP: Kan jij 'm niet uit de oven halen?

INGE: Nee. Ik ben druk bezig met de acne van Kleine Kas. *(dreigt BEP met haar handen)*

BEP: Ga weg met die viezigheid! Mijn jeugdpuistjes zijn al lang verleden tijd.

INGE: En de preitaart?

BEP: Toekomstige tijd. Die haal ik er straks zelf wel uit. *(INGE af, BERTUS probeert toch nog een drup uit een glas op te vangen)*

BEP: Bertus... *(met nadruk)* "In deze plaats voor vol aangezien."

BERTUS: Deze niet. *(met leeg glas in de hand)* Aangezien wat?

BEP: Ja. Voor vól aangezien.

BERTUS: In deze plaats... In Waarde? *(BEP schudt het hoofd)* Er zijn hier in Waarde best nog mensen die mij voor vol aanzien.

BEP: Als jij je weer hebt laten vollopen, ja. Pas maar op dat het dorp je niet nog 'ns naakt het Moer injaagt.

BERTUS: Jij wilde me niet binnenlaten.

BEP: Bertus! We waren al gescheiden en jij stond daar dronken heel Waarde wakker te brullen. En niet voor de eerste keer. Zes letters.

BERTUS: Je hebt me nooit willen begrijpen. Maar daar zullen we het maar niet meer over hebben. Dat is een gepasseerd station.

BEP: Waar jij bent uitgestapt.

BERTUS: Waar ik ben uitgegoid. Daar stond ik dan. En ik maar wachten tot die trein weer langs kwam. Dat deed-ie. O ja. Hij kwam langs. Maar stoppen, nee, stoppen deed-ie niet, nooit meer.

BEP: *(negeert dit)* Begint met een W. Zes letters.

BERTUS: Terwijl we heel bewust samen in de huwelijksstrein gestapt waren, Bep.

BEP: Jij hebt 'm laten ontsporen. En nou niks meer over die trein. *(over de cryptische omschrijving)* In welke plaats word je voor vol aangezien...?

BERTUS: Ja, verstop jij je maar weer achter je cryptogram. *(naar de entree)*

BEP: "In deze plaats voor vol worden aangezien."

BERTUS: Cryptofiel! *(draait zich om, kijkt naar haar)* Ik ga me bij Kleine Kas melden.

BEP: Je vangt bot. Kas geeft je ook niets. Dat hoop ik maar tenminste...

BERTUS: Beppie?

BEP: Hm?

BERTUS: Waar wonen wij ook alweer?

BEP: Kijk, dat doet alcohol nou met een mens. Dat heet Korsakow.

BERTUS: Geef nou maar gewoon antwoord: Hoe heet deze plaats?

BEP: Nou... Wáarde natuurlijk.

BERTUS: Zet nou 'ns "Waarde" voor "vol" Krijg je "waardevol". Dat is "aanzien hebben". Was dat nou zo moeilijk? *(af door entree)*

BEP: Verdulleme! Natuurlijk. "Waarde" *(kijkt naar de entree)* Bertus de Bruin, je blijft me verrassen. *(vult de oplossing hoofdschuddend in)* Waarde...

BERTUS: *(even terug)* Waarschuw je me als de trein toch stopt? *(wacht niet op antwoord)* Kas? Kas? *(af door entree)*

BEP: *(blijft zitten, roept over de schouder)* Kas! Je geeft hem geen drup, hoor je! *(voor zich uit)* Alsof het ook maar iets uitmaakt wat ik roep... *(kijkt op haar horloge)* Nog een paar minuutjes... *(gaat er goed voor zitten, leest in de puzzel)* Roest? Vier letters. Roest...

ALFINA: *(op van links, met een forse tak slaand naar een denkbeeldig persoon)* En dáár! En dáár! En hier nog één! *(haalt diep adem)*

BEP: Tja. Daar gaat m'n rust.

ALFINA: En dit is dan de genadeslag! *(met twee handen slaat ze een gat in de lucht, zakt buiten adem neer op een stoel)*

BEP: Hé, ja! Rust!! Rust Roest. Vier letters. Bedankt. *(vult de oplossing in)*

ALFINA: *(hijgend)* Zo moet het ongeveer gegaan zijn.

BEP: *(luistert nauwelijks)* Wat?

ALFINA: Bij overspel.

BEP: O, dat... Dat gebeurde pas ná het overspel, en alleen als men betrapt was.

ALFINA: Een oude gewoonte in deze streek, las ik in oude manuscripten.... *(veert overeind)* Maar doet men dit hier nóg? U moet me daar alles over vertellen!

BEP: Waarover?

ALFINA: Over die volksgerichten. Wat doet men hier in Waarde nú nog als mensen betrapt werden op...

BEP: *(valt haar in de rede)* De preitaart!

ALFINA: Preitaart? Hoezo? Ik begrijp niet...

BEP: Er staat voor de lunch een preitaart in de oven.

ALFINA: O, heerlijk, mevrouw Parlevliet! Het is wellicht een eeuwenoud recept, van moeder tot dochter doorgegeven?

BEP: Welnee, dat recept heeft Kas van internet geplukt.

ALFINA: Internet? Hier in Waarde?

BEP: Alle vreemden denken dat we hier achter krantenpapier leven. Waarde is echt het einde der wereld niet.

ALFINA: Ik ben hier anders de enige gast.

BEP: Vroeger zat het hotel meestentijds mudjevol, kookte ik voor vijftig vreemde monden. Maar ja, de mensen zoeken geen rust meer tegenwoordig, ze zoeken vertier. Nou, kijk maar rond. Ziet u vertier hier?

ALFINA: Ik vind het alleen maar prettig zo, andere gasten zouden me toch maar afleiden van mijn onderzoek. Maar nog even over dat overspel.... *(op docerende toon)* In deze streken geloofde men dat de man bij overspel werd bezeten door een boze geest. Daarom ging men met dorsvlegels die geest te lijf...

BEP: Tegenwoordig niet meer, hoor.

ALFINA: Ach nee?

BEP: Daar worden geen dorsvlegels meer voor gebruikt. Tegenwoordig gebruiken ze honkbalknuppels en golfsticks.

ALFINA: Maar het gebruik bestaat nog?

BEP: Lust u preitaart?

ALFINA: *(geërgerd)* Welzeker. Eh... Maar het had wel succes, die slagen, de man bleek daarna dikwijls niet meer tot zulke seksuele activiteiten in staat. Door de eeuwen heen werd een vast ritueel aan die slagen verbonden. *(gaat staan, pakt de stok, demonstreert)* Steeds twee slagen links, dan drie slagen rechts en dan andersom. Allemaal om die boze geest te verdrijven. *(INGE haastig op, haar handen zijn nu schoon, ze heeft een leeg dienblad bij zich)* De genadeslag werd gegeven met twee handen... *(ALFINA heft de stok hoog richting entree)*

INGE: Mevrouw! *(ALFINA slaat het dienblad uit haar handen)*

ALFINA: Dáár!

INGE: Waarom doet u dit?!

BEP: Zo hebben we toch maar wat vertier hier.

ALFINA: O, excuus, excuus. Wat dom, wat vreselijk onhandig van mij. *(legt de stok weg)*

BEP: *(tot INGE)* Mevrouw demonstreerde een oud gebruik.

ALFINA: Bij overspel.

BEP: Ná overspel.

INGE: O...

ALFINA: Bij de man. Zoals u wel zult weten werd de vrouw niet geslagen.

INGE: Tante Bep, de preitaart...

ALFINA: *(over Inge heen)* De vrouw werd zwart gemaakt...

BEP: Dat doen ze nu nog al te graag.

ALFINA: ...En dan werd ze mét de betreffende man op een boerenkar naar het moeras gereden en...

INGE: Uw preitaart, tante Bep!

BEP: Ja?

INGE: Die is ook zwart! Pikzwart. De hele keuken ziet zwart van de rook. Oom Bertus is gelijk aan het werk gegaan.

BEP: *(springt omhoog)* Mijn preitaart!! O, grietverdulleme! *(snel af door entree. INGE heeft het blad opgeraapt, haalt enkele glaasjes e.d. op en haalt een doek over de tafeltjes)*

ALFINA: Je bent toch niet boos op me, Inge?

INGE: Ik maak hier wel vreemdere dingen mee.

ALFINA: O, gelukkig. Mag ik jou iets vragen?

INGE: Weer iets over oude gebruiken? *(ALFINA knikt)* Ik weet daar niet zoveel van. Ik ben nog wat te jong voor oude gebruiken.

ALFINA: O, maar jonge mensen hebben vaak oude gebruiken.

INGE: O ja?

ALFINA: Heb jij een vriend?

INGE: Eh... ja. Wilt u misschien iets gebruiken? 'n Tomatensap weer?

ALFINA: Als jij 'n vriend hebt weet je vast wel of hier tussen een jongen en een meisje in de verkeringstijd heel oude gebruiken in zwang zijn.

INGE: Tussen jongens en meisjes...?

ALFINA: Ja, ja, vertel!

INGE: O, maar tussen jongens en meisjes zijn hier héél oude gebruiken in zwang.

ALFINA: Interessant!

INGE: Ze zijn zó in zwang dat sommige er zwanger van worden. Tomatensap dan maar?

ALFINA: Heel goed, meisje. De preitaart zal wel even op zich laten wachten, neem ik aan.

INGE: Eén tomatensap. Komt er aan.

ALFINA: Inge?

INGE: Mevrouw?

ALFINA: Wat weet jij van het Monster van Waarde?

INGE: *(kortaf)* Niets.

(Door de entree komt KAS op, zijn gezicht is dik ingesmeerd met een gezichtsmasker, INGE hoofdschuddend af)

ALFINA: *(staart KAS aan, doet een paar stappen terug, haar hand zoekt de stok)* Wie... wat...? Ach, bent u het, meneer de Groot!

KAS: Ja.

ALFINA: En dus niet...? Ach, natuurlijk niet!

KAS: Wat?

ALFINA: *(lachend)* Ik vroeg het meisje net naar het Monster van Waarde en toen zag ik u... *(ziet KAS verstrakken)* Excuseer. U moet zich dit niet aantrekken. Schoonheid is zo'n discutabel begrip. Uit die wetenschap put ik zelf ook veel troost. Dat doet me denken aan... Dat Monster van Waarde... Wat weet u daarvan?

KAS: Eh... wat er door oudere mensen over verteld werd.

ALFINA: Uw ouders bijvoorbeeld.

KAS: Ik heb alleen Grote Kas gekend.

ALFINA: Grote Kas?

KAS: Mijn vader. Maar... die is er niet meer.

ALFINA: Ach... Is uw vader onverwachts overleden?

KAS: Eh...

ALFINA: Wat zijn eigenlijk de plaatselijke rituelen bij een uitvaart?

KAS: Uitvaart?

ALFINA: Oude gebruiken bij begrafenissen zijn zeer interessant.

KAS: Ik heb toch niet beweerd dat hij dood is.

ALFINA: Maar hij is er niet meer, zei u.

KAS: De ene dag was-ie er nog, de volgende dag niet meer. Vanaf die dag moest ik dit hotel runnen.

ALFINA: Dat is toch mooi, een familiebedrijf.

KAS: Ik heb altijd van alles willen worden, maar geen hotelhouder.

ALFINA: Ik ben geworden wat ik als kind al wilde: cultureel antropologe!

KAS: In mijn jonge jaren wilde ik bij het ballet! Dat moest je hier in Waarde niet hardop zeggen, dan had je de poppen aan het dansen. Maar ik heb in de stad wel auditie gedaan. Alleen ik werd afgewezen. Ik had niet genoeg uitdraai, zeiden ze. Uitdraai? Ik ben geen printer! En waar draait het nu uiteindelijk op uit? Op het Wapen van Waarde.

ALFINA: Was hij zwaarmoedig?

KAS: Het Wapen?

ALFINA: Uw vader.

KAS: Nee, wel zwaargeschapen. En lichtzinnig. Vader ging vaak op pad, de hort op, in wijde omtrek was geen vrouw veilig voor hem.

Wat die man had, ik weet het niet. Ik weet alleen dat ik het niet heb.

ALFINA: Maar werd hij daarvoor nooit gestraft? Ik denk aan het... "Volksgericht".

KAS: Eh... ja! Weet u hoe laat het is?

ALFINA: Vijf over half twee.

KAS: Dan moet ik me haasten. Eh... de bus van vijf over half twee... Hoe laat zal die komen?

ALFINA: Waarschijnlijk zo rond vijf over half twee.

KAS: Ik verwacht iemand met de bus van vijf over half drie.

ALFINA: Waarom bent u dan nieuwsgierig naar een bus die een uur eerder komt?

KAS: Ik wil zeker weten dat de buschauffeurs vandaag niet staken.

ALFINA: U verwacht een gast?

KAS: Een gaste, ja.

ALFINA: En daarom doet u uw best om er goed uit te zien?

KAS: Ligt dat er zo dik bovenop?

ALFINA: Ja. Duimendik. Gebruikt u wel meer een gezichtsmasker? Dat doet me denken aan een oud verhaal uit deze streken...

KAS: Dat masker? Heb ik die nog op?! (*INGE op met blad waarop een glas tomatensap, hij loopt bijna tegen haar op, Inge weet een ongeluk nog te voorkomen*)

INGE: U moet u niet zo opwinden, dan barst het masker.

KAS: Mag dat spul er niet af?

INGE: Over een klein kwartier. (*KAS af door de entree*) Uw tomatensap, mevrouw. Anders nog iets?

ALFINA: Eh... ja. Ik wilde een informatie.

INGE: Toch niet over een oud gebruik?

ALFINA: Nee, nee... Wie verwacht meneer de Groot met de bus van vijf over half drie?

INGE: Als u het niet verder vertelt... (*ALFINA gebaart dat ze dat niet zal doen*) Er komt een dame voor Kleine Kas. Via internet opgeduikeld.

ALFINA: Ik vond hem al zo nerveus.

INGE: Hij heeft me haar foto op internet laten zien. Ze lijkt me een ijskonijn. En Kleine Kas is meer een angsthaas... (*naar de entree*)

ALFINA: Maar waarom zoekt hij geen vrouw in Waarde? Ik vind dit zo spijtig, met al die import gaat er zoveel streekeigen verloren.

INGE: Streekeigen? O, u bedoelt inteelt!

ALFINA: Nee, oude verhalen. Oude gebruiken. (*BERTUS op door entree, zijn gezicht smerig van roetaanslag. Hij heeft kennelijk wat gedronken*)

BERTUS: Zo, de keuken is weer toonbaar.

INGE: U niet, oom Bertus.

BERTUS: (*met blik op ALFINA*) Sorry, mevrouw, ik zie er natuurlijk niet uit.

ALFINA: Als uw zieltje maar niet zwart is, meneer.

BERTUS: Zeg maar Bertus, mevrouw.

ALFINA: U bent toch van hier?

INGE: Ja, oom Bertus, vertel mevrouw hier 'ns wat over ouwe gebruiken! (*naar de entree*)

BERTUS: Nou, deze ouwe wil best wel wat gebruiken! (*tot ALFINA, wijst op haar tomatensap*) Dat drankje ziet er heel gebruiksvriendelijk uit.

INGE: Wilt u er ook zo één?

BERTUS: Ach, welja. Het is weer 'ns wat anders. (*INGE af*) Ik weet alleen niet wat voor anders.

ALFINA: Gaat u zitten, meneer. (*wijst op een stoel aan haar tafel*) Ik begrijp dat u mij meer over het Monster van Waarde kan vertellen. (*BERTUS zit*) Ik ben Alfina Blankevoort, cultureel antropoloog en ik hoop onder professor Pi te promoveren op leven en sterven in Waarde door de eeuwen heen.

BERTUS: Zo, zo... Nou, ik ben Bertus de Bruin, ervaringsdeskundige op het gebied van leven in Waarde en ik hoop na het sterven ook te promoveren.

ALFINA: Eh.... Meneer de Bruin. Dat Monster van Waarde... (*BERTUS negeert de opmerking overdreven, kijkt een andere kant op, neuriet een liedje*) Wat is dat toch dat niemand daarover iets kwijt wil.

BERTUS: U bent een vreemde...

ALFINA: Zo vreemd ben ik toch niet?

BERTUS: In Waarde noemen we iedereen van buiten een vreemde.

ALFINA: En met een "vreemde" praat je daar niet over? Maar wát als ik hem hoor of zie? Vraagt hij dan echt een mensenoffer, zoals ik ergens las? Een jonge maagd of nog liever een zwangere vrouw. Is dit een fabeltje of...?

BERTUS: Mevrouw Alfina, ik maak liever geen slapende monsters wakker. We hebben hier honderd-en-één andere ouwe gebruiken in Waarde waar ik bij een goed glas wel uren over wil vertellen. Ah! (*INGE op met een glas tomatensap*) Daar komt al een goed glas. Zet maar neer, Inge. Op jou kan ik tenminste rekenen. (*INGE zet glas neer, gaat grinnikend af*) Denk ik bijvoorbeeld aan het vroegere katknuppelen op Koninginnedag, het nachtelijk keukenvrijen, het zwartmaken bij vreemdgaan. Het bruidwerpen tijdens bruiloften...

ALFINA: (*enthousiast*) Wat interessant! Wat nog meer?

BERTUS: Wat nog meer... Het boerenbietkotsen bij... (*neemt een ferme slok, proeft, ogen wijd open, spuugt de inhoud gelijk uit op de grond voor hem*) Dit is... dit is... iets gezonds!!

ALFINA: Tomatensap, meneer!

BERTUS: (*springt op*) Mijn maag kan absoluut niet tegen gezond drinken. (*naar rechts*)

ALFINA: Niet weglopen! Ik was nog niet klaar. (*roept hem na*) Wanneer is er voor het laatst een mens aan het Monster geofferd, meneer de Bruin?

BERTUS: (*keert zich*) Dat is geheim. Daar praten we niet over.

ALFINA: Waarover?

BERTUS: Over dat Grote Kas is verdwenen.

ALFINA: Dat heeft toch niets met het Monster te maken?

BERTUS: Nee?

ALFINA: De man was toch geen maagd!

BERTUS: Eh... (*denkt na*) Nee, hij was ook niet zwanger.

ALFINA: En die man is weg!

BERTUS: Ondergedoken.

ALFINA: En het Monster?

BERTUS: Dat huilt... Dat huilt... Dat huilt... (*onzeker lopend af*)

ALFINA: *(haalt schouders op)* Van wat dronkemanspraak word ik ook niet wijzer. *(ALFINA drinkt, geniet met ogen dicht, dan klinkt van ver een onheilspellend gejank, dat in sterkte toeneemt. Ze verslikt zich, haar ogen gaan wijd open, ze springt op en rent naar de entree, af. Het jankend geluid neemt af. Het is stil)*

einde scène 1

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto